



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Synopsis Magnalium Divi Josephi**

**Ignatius <a Sancto Francisco>**

**Leodii, 1684**

Cap. 7. An ideò D. Iosephus Pater Christi quia ipsum nutrit ac si Filius  
suus fuisset?


**urn:nbn:de:hbz:466:1-38500**

*Pater ejus & Mater mirantes super his qua dicebantur de illo: ait, Cum igitur ipse narret, non ex concubitu Iosephi, sed ex Maria Virgine natum Christum, unde eum Parentem eius appellat? nisi quia & virum Maria recte intelligimus sine commixtione carnis ipsa copulatione coniugii, & ob hoc etiam Christi Patrem multo coniunctivè qui ex eius Coniuge natus sit, quàm si ei esset aliunde adoptatus.*

VIII. Non placet etiam secunda explicatio hujus Paternitatis per adoptionem ab ipso Christo factam de Divo Iosepho in Patrem suum. Primò, quia gratis & nimis voluntariè fingitur: maximè verò quod cum ab aeterno electus esset efficaciter, non à Patre solum, sed etiam ab ipso filio, ut esset Pater suus in tempore, ista aeterna electio & prædestinatio id totum præstiterat quod illa conficta adoptio præstare posset. Secundò, quia cum ante illam adoptionem Christus esset conceptus in uxore suâ Beatâ Deiparâ nullatenus à se divisâ, sed sibi inviolabiliter in fide conjugali conjunctâ, consequenter ex tunc, adeoque ante illam adoptionem jure conjugii erat illius Pater, ideoque jus paternum habebat in illum, & vicissim Christus jus filiale in Divum Iosephum ad omnia officia & obligationes Patris: fuisset ergo illa adoptio semper minor hoc prætactò priore vinculo.

CAPUT VII.

*An ideò Divus Iosephus Pater Christi, quia ipsum nutrit ac si Filius suus fuisset?*

I.  UOD Divus Iosephus Christi fuerit nutritus nulli dubium est: Quod ad hoc ab aeterno electus sit à Deo, quodque de facto illum ab utero matris in se projectum reverentissimè exceperit, sollicitissimè curavit, peramantissimè aluerit, quo usque ejus opera & curâ nõ amplius indigere voluit manifestum est, idque majori amore, curâ, sollicitudi-

ne, diligentia, & pietate incomparabiliter, quàm ullus Pater etiam carnalis suam prolem, utpote prolem divinam à Deo ad suam totiusque mundi salutem demissam, suæque fidei & curæ, inconceptibili & ineffabili dignatione, commissam: Voluit, inquit noster Christophorus Avendano Serm. de Sancto Iosepho §. 3. Interprete R. P. Joanne Freyelinck Ord. Præd. Spiritus sanctus cum Divo Iosepho patrii opus Incarnationis. Fecit enim cum Divo Iosepho ut facit urbs Veneta, quæ constructa est in aquis. Respublica illa ædificat id quod est sub aquis, civis autem quod supra eminet in præjectis fundamentis excitat. Sic Spiritus sanctus cum Divo Iosepho divisit opus Incarnationis. Quod ergo in occulto uteri virginalis faciendum erat, hoc Spiritus sanctus operatus est construens humanitatis fabricam, ut propterea Beatissima Virgo, Arnoldo Carnotensi in lib. de Laudib. Virginis dicta sit *Officina Spiritus sancti*: hoc autem factò cœpit Sanctus Patriarcha suam operam ad illum adhibere, sacram illam humanitatem de suo alere, ut paulatim exurgeret fabrica corporis futuri lytrum nostræ Redemptionis. Hæc famosus ille Catholicus Hispaniarum Regis Ecclesiastes ordinarius. Quare cum ei qui se tibi exhibet ut Patrem, vicissim ei te ut filium exhibere oporteat, hinc Divum Iosephum Christi Patrem dici volunt plerumque, adeoque Christum vicissim erga illum se gessisse ut decet filium erga Patrem, & inde omnia ejus magnalia profluxisse.

II. Hæc sententia est Origenis Homil. 17. in Lucam ab initio: ubi sic loquitur: *Lucas qui scripsit Spiritus sanctus veniet super te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi, propter hoc & quod natum fuerit ex te sanctum, vocabitur filius Dei; & qui manifeste nobis tradidit quoniam Virginis Filius IESVS est, nec de humano conceptus est semine: Iste Patrem ejus Ioseph testatus est dicens. Erant Pater illius & mater admirantes super his quæ dicebantur de illo. Quæ igitur causa extitit ut eum qui Pater non fuit, Patrem esse memoraret? Qui simplici expositione contentus est dicit, honoravit eum Spiritus sanctus*

R 13

*sanctus Patris vocabulo, quia nutrierat Salvatorem.*

III. Idem Origenes ibidem Homil. 19. circa medium explicans hæc verba: *Remansit puer Jesus in Ierusalem, & non cognoverunt parentes eius,* sic scribit: *Quomodo in Ioannis Evangelio scriptum est quando insidiabantur ei Iudæi, & elapsus est de medio eorum, & non apparuit, sic & nunc puto remansisse puerum in Ierusalem, & parentes eius ubi remanserit ignorasse: Nec miremur parentes vocatos quorum alter ob partum, alter ob obsequium, patris & matris meruerunt vocabula, ita sibi constar in suâ opinione Origenes, quem sequuntur alii plurimi.*

IV. Sed nec hæc sententia mihi placet. Primo, quia nutritius præcisè non est Pater, sed tantùm gerit se ut Patrem erga prolem alterius ac si ipse esset ejus Pater. Secundò, quia sola nutritio non sufficit ut possit poni nutritius in Genealogiâ illius quem nutrit: At D. Iosephus ponitur in Genealogiâ Salvatoris, & per ipsum ut per Patrem deducitur Genealogia Salvatoris: ergo est aliquid amplius respectu illius quàm Nutritius. Tertio, & efficacissimè, quia cùm Pater nutritione seu educatione tantùm, voluntate suâ non necessitate seu obligatione nutriat, actus ille nutriendi & voluntas nutriendi (quæ est omninò libera) est primum in Nutricio talis denominationis fundamentum, cùm ad illam nihil aliud præsupponatur. At in Divo Iosepho erat obligatio ad alendum Christum in suo Conjugio ex suâ uxore à se nullatenus divisâ, sed sibi in fide conjugali inviolatè conjunctâ conceptum, & ex eâ natum; non ergo actus, vel etiam affectus seu voluntas alendi fuit in eo primum suæ ad Christum Paternitatis fundamentum, sed obligatio illa alendi, seu melius illud ex quo illa obligatio alendi: nec potuit Divus Iosephus abdicare à se obligationem alendi Christum, sic ut præfertur in conjugio suo ex suâ conjugè inviolatâ progenitum, ut potest quisvis Pater simpliciter nutritius, ergo Divus Iosephus est aliquid amplius quàm Pater nutritione.

V. Id ipsum confirmatur ex Divo Augustino lib. 2. de Consensu Evangelista-

rum cap. 1. à nobis cap. præcedenti adducto: ubi docet Divum Iosephum fuisse multò conjunctius Patrem Christi ex suâ conjugè concepti, quam si aliunde fuisset adoptatus: Cùm enim adoptio præter aduocationem & affectum ac voluntatem alendi, inducat etiam obligationem alendi & alia, manifestum est quod Paternitas ex adoptione strictior sit illâ quæ est ex solâ nutritione seu educatione: Cùm ergo Divus Iosephus ex mente Divi Augustini citati, sit Pater ejus qui ex uxore suâ ei conceptus est & natus, multò conjunctius quam si esset aliunde adoptatus, sequitur à fortiori quod multò conjunctius sit Pater illius quàm nutritione.

VI. Ut igitur ea quæ hæctenus diximus sub compendio recolligamus, dicendum, quod licet Lucas & Beata Deipara Divum Iosephum vocent Christi Patrem, nefas est tamen dicere ipsum esse illius Patrem generatione. Nihilominus falsum etiam est dicere ipsum esse tantùm Patrem illius putativè, & ex solâ vulgi existimatione: quare cum sic ab illis, seu verius à Spiritu sancto per os illorum loquente, Pater vocetur, omninò necessarium est ut aliqua vera ratione sit quod dicitur: ad quod tamen non sufficit quod dicatur Pater nutritione, vel adoptione, quare ulterius progrediendum & videndum quâ ergo ratione sit verè Pater Christi? & in quo consistat notio & character hujus admirabilis Paternitatis?

## CAPUT VIII.

*An possit Divi Iosephi Paternitas dici esse substitutionis legalis vel ad illam reduci?*

**Q**UERTUM est ex dictis cap. 3. per totum & cap. 6. num. 1. Divum Iosephum non esse Patrem Christi generatione, nec affinitate: pater etiam ex duobus Capitibus immediatè præcedentibus rationem hujus paternitatis non evacuari per adoptionem vel nutritionem: eum